

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.127/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vidéki László ügyvéd ügyintézésével mellett a dr. Vidéki László Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és a II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Papp Dezső ügyvéd ügyintézésével mellett a dr. Papp Dezső Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt Allianz Hungária Biztosító Zrt. (címe) alperessel szemben biztosítási összeg megfizetése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 10.P.21.047/2010/62. számú ítélete ellen az alperes részéről 63. sorszámmal alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja, és az alperes által az "A" Magyarországi Fióktelepe részére fizetendő marasztalási tőkeösszeget 3 220 208 (hárommillió-kétszázhuszezer-kétszáznyolc) Ft-ra, a II. rendű felperes részére a bérleti díj mellett fizetendő marasztalási tőkeösszeget 331 900 (háromszázharmincegyezer-kilencszáz) Ft-ról 23 900 (huszonnégyezer-kilencszáz) Ft-ra leszállítja. Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 502 068 (ötszázkétezer-hatvannyolc) Ft perköltséget. Az államnak külön felhívásra megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét a II. rendű felperes vonatkozásában 568 667 (ötszázhatvannyolcezer-hatszázhatvanhét) Ft-ra felemeli, míg az alperes vonatkozásában 200 633 (kétszázezer-hatszázharminchárom) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 469 888 (négy százhatvankilencezer-nyolcszáznyolcvannyolc) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. rendű felperes és az alperes között 2006. március hó 31. napján vagyonbiztosítási szerződés jött létre a .... kötvényszámon a felperes .... szám alatti ingatlanon álló épületre 32 333 000 Ft, az abban lévő ingókra pedig 8 483 000 Ft biztosítási összeggel.

Az **"X" Zrt** - az **"A" Bank** jogelődje - és az I. rendű felperes közötti kölcsönszerződésben az I. rendű felperes az **"X" Zrt-re** engedményezte a perbeli biztosítási szerződésből eredő, az ingatlannal összefüggő követelését.

A perbeli ingatlanon 2009. augusztus hó 28. napján tűz ütött ki. Annak következtében sérült a tetőszerkezet, a héjazat, a kémények bekormozódtak, a tető bádogszerkezetei és az ereszcsonnak deformálódtak, az oltás folytán a homlokzaton ázási foltok keletkeztek. A tetőtér minden helyiségében közvetlen égés volt, míg a földszinten csak az előtérben volt közvetlen égés, az egyéb károsodásokat a hőhatás, a füst és az oltóvíz okozta.

Az I. rendű felperes 2009. augusztus hó 31. napján jelentette be a káreseményt az alperesnek. Az első kárszemlére 2009. szeptember hó 2. napján került sor, akkor az alperes képviselője hozzájárult a tetőszerkezet elbontásához annak élet- és balesetveszélyes állapota miatt, míg az épület többi részének változatlan állapotban tartását kérte az állag- és vagyonvédelemről való gondoskodás mellett. Felhívta továbbá az I. rendű felperest tulajdoni lap másolat, banki engedményező nyilatkozat, részletes ingólista, a gáz- és a villamos rendszer javítási számlája és költségvetése megküldésére. Az alperes 2009. október hó 1. napján tájékoztatta az **"A" Bankot** a tüzesetről azzal, hogy a kár mértékét 5 217 021 Ft-ban jelölte meg. Az I. rendű felperes 2009. október hó 8. napján küldte meg az alperesnek a tulajdoni lap hiteles másolatát, a belső gáz- és fűtés, víz- és csatorna, valamint a villanyszerelés javításáról szóló árkalkulációt. Egyben előadta, hogy felkérte **dr. P. D-t** statikus szakvélemény és a tűzkár okozta károsodások kijavításához szükséges költségvetés elkészítésére.

2009. október hó 22. napján újabb helyszíni egyeztetés történt, melyen **dr. P. D.** mint az I. rendű felperes megbízott műszaki szakértője is jelen volt. Álláspontja szerint az épület totálkárossá vált a tűz miatt, amit az alperes kárszakértői vitattak, ám ugyanakkor megállapították, hogy az I. rendű felperes a további kármegelőzési kötelezettségének nem tett eleget, állagmegóvási munkákat nem végzett, így a nagyobb esőzések folytán károsodhattak a falak. Ismételten kérték az I. rendű felperest a tűzoltósági hatósági bizonyítvány, az ingókra vonatkozó kárbejelentő és a banki engedményező nyilatkozat megküldésére. Ez utóbbira azért volt szükség, mert a bank tájékoztatása szerint az eredeti okirat nem állt rendelkezésre.

Az ingókárokra az alperes 4 273 600 Ft-ot fizetett meg az I. rendű felperesnek.

**Dr. P. D.** javaslatára az I. rendű felperes az épület oromfalait, térfalait és kéményeit elbontotta. Az immár lapos födémre fóliatakarást helyezett el, amely azonban nem biztosított megfelelő állagmegóvást, mert a csapadékvíz rávezette a falra. Az oromfalakhoz és az ideiglenesen felállítandó tetőszerkezethez, valamint a meglévőhöz rögzített fóliatakarással lehetett volna gondoskodni a hosszabbtávú állagvédelemről, amelyet még a 2009. évi fagyok beállta előtt el kellett volna végezni. Ilyet az I. rendű felperes nem végzett, ehelyett az épület szakszerűtlen és kíméletlen bontása történt meg. Jelenleg a lakóépület a természetes erózió és a szakszerűtlen bontások hatására olyan állapotba került, amely miatt a helyreállítása nem gazdaságos, viszont ez nem hozható

összefüggésbe a tűz okozta károsodással. Az eredeti állapot megfelelő állagvédelem esetén bruttó 18 349 410 Ft-ból lett volna helyreállítható.

Az alperes az ellentétes véleményekre tekintettel **K. Z.** igazságügyi szakértőt kérte felperen kívüli véleményadásra, aki az ingatlan helyreállítási költségét 11 459 320 Ft-ban állapította meg, s erről az I. rendű felperest 2010. január hó 14. napján értesítette. Ennek ellenére a kiutalás iránt nem tudott intézkedni a hatósági bizonyítvány, valamint a nyomozás megszüntetéséről vagy felfüggesztéséről rendelkező határozat hiányában. Emellett az I. rendű felperes nem csatolta az engedményezési szerződést, továbbá a bank sem nyilatkozott, hogy hozzájárul-e közvetlenül az I. rendű felperesnek való fizetéshez a helyreállítás érdekében, amire az I. rendű felperes igényt tartott.

A tűzvizsgálati jelentés 2010. március hó 30. napján készült el, míg a ..... Rendőrkapitányság a nyomozást felfüggesztette. Ezekről az alperes az I. rendű felperes jogi képviselője által 2010. május hó 7. napján megküldött elektronikus levélből értesült. Az I. rendű felperes **K. Z.** megállapításaival szemben a **dr. P. D.** által készített magánszakvéleményre hivatkozott, ami szerint a helyreállítás költsége bruttó 29 738 113 Ft.

2010. június hó 11. napján az **"A" Bank** kérte a 11 459 320 Ft részére történő átutalását, amely nyilatkozatot követően már az I. rendű felperes is a banknak kérte a kárösszeg kifizetését; erre 2010. június hó 25. napján került sor.

Az I. rendű felperes 2010. november hó 12. napján 100 000 Ft bérleti díjra is igényt jelentett be.

A felperesek módosított keresetükben az alperest arra kérték kötelezni, hogy fizessen meg az "A" Magyarországi Fióktelepe részére 12 331 170 Ft tőkét és annak 2010. május hó 25. napjától járó kamatait, valamint a II. rendű felperesnek 4 564 659 Ft ingókárt annak 2010. május hó 25. napjától járó kamataival együtt, továbbá 389 900 Ft költséget és 100 000 Ft bérleti díjat kamatostul, végezetül az árfolyamveszteségből adódóan 1 432 187 Ft kártérítést és kamatait.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert a helytállási kötelezettségének a már teljesített kifizetéssel eleget tett; a bérleti díj vonatkozásában a keresetet elismerte, az egyéb költségek közül pedig csak a fóliázás költségét ismerte el 18 750 Ft-ban.

"A" Magyarországi Fióktelepe a perbe nem kívánt belépni.

A felek között részegyezség jött létre az ingókárra vonatkozóan. Az I. rendű felperes a követelését a per folyamán a II. rendű felperesre engedményezte. Az árfolyamveszteségre alapított kártérítés és járulékaik iránti kereset elkülönítésre került.

Az elsőfokú bíróság a 62. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az "A" Magyarországi Fióktelepe részére 6 890 090 Ft-ot és ez után 2010. június hó 27. napjától járó késedelmi kamatát, valamint a II. rendű

felperesnek 431 900 Ft-ot, és 100 000 Ft után 2010. november hó 27. napjától, 331 900 Ft után 2010. november hó 28. napjától járó késedelmi kamatát, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest 439 320 Ft, a II. rendű felperest pedig 460 680 Ft keresetii illeték állam részére történő megtérítésére kötelezte azzal, hogy a felek a további perköltségüket maguk viselik.

Határozatának indokolása szerint a jogalap nem volt vitás.

Az épület javítási költségét az elsőfokú bíróság a perben kirendelt **M. K.** szakértő szakvéleménye alapján határozta meg bruttó 18 349 410 Ft-ban. Ebből az alperes megfizetett 11 459 320 Ft-ot, ezért a különbözetként jelentkező 6 890 090 Ft megfizetésére köteles az általános szerződési feltételek 11.4. pontja szerinti teljesítési határidőt követően késedelmi kamattal együtt.

A bérleti díj iránti követelést az alperes elismerte, ezért ennek megfizetésére köteles.

Az általános szerződési feltételek 20.19. pontja értelmében az alperes a biztosítási összeg felül megtéríti a káridőponti épületbiztosítási összeg 5 %-a erejéig a biztosított vagyontárgy károsodásával kapcsolatos és indokolt:

- oltás, mentés,
- bontás és ideiglenes tetőépítés,
- rom- és törmelékeltakarítás, elszállítás,
- tervezés és hatósági engedélyezés,
- helyreállítást követő egyszeri takarítás,
- kárenyhítés

költségeit.

A II. rendű felperes erre hivatkozással kérte **dr. P. D.** szakértő 300 000 Ft összegű díjának a megtérítését, mert a kárenyhítés érdekében vált szükségessé a szakértő felkérése és ő az, aki a bontás során el tudott járni és azt felügyelni tudta, mivel az I. rendű felperes ehhez szakértelemmel nem rendelkezett. Az elsőfokú bíróság ezt az érvelést elfogadva kötelezte az alperest ezen összeg megfizetésére.

A tulajdoni lapok (8 000 Ft), a fóliázás (18 750 Ft) és a gáz elzárásának (5 150 Ft) költségét ugyancsak köteles az alperes megtéríteni, míg az **"y"** Magyarország Kft. beltéri és kültéri egysége, valamint a térképmásolat költsége vonatkozásában a kereset alaptalan volt.

Az elsőfokú bíróság a peresztesség arányában kötelezte a feleket a le nem rótt kereseti illeték megtérítésére és rendelkezett úgy, hogy a saját költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával engedményes részére fizetendő marasztalási összeg 3 220 208 Ft-ra, valamint a II. rendű felperesnek járó marasztalási összeg 23 900 Ft-ra történő leszállítását és a felperesek perköltségében való marasztalását kérte. A biztosítási szerződés 20.6-7-8. pontjai szerint az épület helyreállításának hiányában csak a nettó

költség fizetésére köteles, ami a szakvélemény alapján 14 679 528 Ft. A szerződés 20.19. pontja szerint nem köteles a magánszakvélemény és költségvetés elkészítésének díját megtéríteni, ahogy a tulajdoni lap beszerzésének a költségét sem.

A II. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma szerint - az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozása szerint az alperes perelhúzó magatartása és a kifizetés hiánya miatt romlott meg oly mértékben az épület állaga, hogy az már nem állítható helyre. A magánszakértő díját a kárenyhítés körében fizették ki, ezért annak megtérítésére köteles az alperes. Végezetül hivatkozott arra, hogy a felperesek közötti engedményezés érvénytelen, mert a II. rendű felperesnek van egy kiskorú tagja, ezért az engedményezéshez a gyámhatóság hozzájárulása lett volna szükséges.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító, valamint az alperest 3 220 208 Ft-ban, illetőleg 123 900 Ft-ban és járulékaiban marasztaló rendelkezéseit. Az ítélet tábla a fellebbezést alaposnak találta a következők szerint:

Mindenekelőtt annyiban helyesbíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, hogy a per tárgyát képező ingatlan ....on - helyesen - a .... szám alatt található, és az azon álló épületre vonatkozó biztosítási összeg nem 32 333 000 000 Ft, hanem ennek ezredrésze volt. Ezen helyesbítés mellett az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ám abból részben helytelen következtetésre jutott.

A felek közötti vagyonbiztosítási szerződés általános feltételei közül a 20.7. pont akként rendelkezik, hogy a javítással helyreállítható károk közül az alperes a javításnak (helyreállításnak) az általános forgalmi adóval csökkentett költségeit téríti meg. A 20.8. pont értelmében csak akkor kerül sor az általános forgalmi adóval növelt helyreállítási költség megtérítésére, ha a biztosított bizonyítja, hogy az áfa a károsodott vagyontárgy helyreállítása vagy újraépítése során felmerült, egyben ezzel összefüggésben annak visszaigénylésére nem jogosult.

Nem vitatott tény, hogy a perbeli épület helyreállítása nem történt meg. Ezzel kapcsolatban a felperesek teljességgel megalapozatlanul hivatkoztak arra, miszerint az alperes perelhúzó magatartása és a kifizetés hiánya miatt romlott meg oly mértékben az épület állaga, hogy az már nem állítható helyre. Ezt az érvelést egyrészt az teszi adatainak, hogy az I. rendű felperes és az engedményes közötti megállapodás folytán nem került és nem is fog sor kerülni közvetlenül az I. rendű felperes kezéhez történő fizetésre, miáltal a biztosítási összegből a helyreállítás önmagában emiatt nem végezhető el, másrészt az alperest a pert megelőzően kifizetett 11 459 320 Ft tekintetében semmiféle késedelem nem terhelte, ugyanis az engedményes nyilatkozatának beérkezését követő 15 napon belül sor került az utalásra. Azt pedig a felperesek csak állították, de semmivel nem bizonyították, hogy az engedményes az alperes által félrevezetően alacsonyan meghatározott biztosítási összeg miatt nem járult hozzá a helyreállításhoz, így a Ptk. 4. §-ának (4) bekezdésében írtak alkalmazása fel sem merülhetett.

Ebből következően az alperes csak a helyreállítás nettó 14 679 528 Ft költségében volt megalapozottan marasztalható.

Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a szabályzat 20.19. pontjának felsorolása nem tartalmazza a tulajdoni lapok másolatának költségeit, ezért annak megtérítésére nem tarthatott megalapozottan igényt a II. rendű felperes akkor sem, ha azokra a szabályzat 11.3. pontja értelmében volt szükség. Ugyancsak osztotta a magánszakvélemény díjával összefüggésben az alperes fellebbezési érvelését az ítéletábra, nevezetesen azt, hogy ez a tétel nem illeszthető be a kárenyhítés költségei közé. Az I. rendű felperes részéről a magánszakértő megbízására azért került sor, hogy az épület „totálkáros” jellegét és az épületkár miatt követelt - s mint kiderült, erősen eltúlzott - igényét alátámassza. A keresetlevél mellékleteként csatolt okiratból (F/40.) kitűnően a 300 000 Ft-os díj nem hozható összefüggésbe a bontással (a bontás „felügyeletét” a magánszakértő meg sem említette a díjra okot adó munkanemek részletezése során), így annak költségei között sem számolható el még részben sem. Az továbbá a kárenyhítési költségek sorában sem szerepeltethető amiatt, mert az I. rendű felperes nem biztosított megfelelő állagmegóvást, ellenkezőleg, az épület szakszerűtlen és kíméletlen bontása történt meg.

Az ítéletábra előtt nem ismert, hogy a felperesek mi célból hivatkoztak a közöttük létrejött engedményezési szerződés érvénytelenségére, hiszen annak alapján a jogutódlás megállapítását éppen ők maguk kérték, amire jogerősen sor is került a 12-I. sorszám alatt meghozott végzésben. Ennek ellenére rámutat az ítéletábra, hogy a gyámhatóság jóváhagyását a II. rendű felperes tagjának kiskorúsága nem tette szükségessé, hiszen a kiskorúság miatti cselekvőképtelenség nem az engedményezési szerződést kötő II. rendű felperes személyében állott fenn.

A leírtak miatt az ítéletábra az első fokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az **"A"** Magyarországi Fióktelepe részére fizetendő marasztalási tőkeösszeget 3 220 208 Ft-ra, valamint a II. rendű felperes részére a bérleti díj mellett fizetendő marasztalási tőkeösszeget 331 900 Ft-ról 23 900 Ft-ra leszállította. A megváltoztatott döntés következtében módosult a pernyertesség aránya is: a II. rendű felperes 26,08 %-ban lett pernyertes (az épületkár miatt eredetileg követelt 12 331 170 Ft és a megtéríteni kért 489 900 Ft bérleti díj és költség, összesen 12 821 070 Ft alapulvétele). A nagyobb arányú pervesztessége miatt a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján - mivel ezen törvényhely utolsó mondata immár nem volt alkalmazható - a II. rendű felperes köteles az alperes javára perköltséget fizetni. Ennek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 389 436 Ft-ban határozta meg. Ehhez hozzá kellett számítani a felek által előlegezett 335 000 Ft szakértői díj arányos részét (a II. rendű felperes 100 000 Ft-ot (EL 28/2012.), míg az alperes 200 000 Ft-ot (EL 32/2012., EL 91/2012.) előlegezett a szakvélemény elkészítésének 300 000 Ft összegű díjából, továbbá a szakértő 35 000 Ft összegű jelenléti díját a II. rendű felperes előlegezte (EL 93/2012.)). A pernyertessége alapján a II. rendű felperes 35 208 Ft, az alperes pedig 147 840 Ft megtérítésére tarthat igényt, amely összegek különbözete az alperes javára 112 632 Ft, tehát a II. rendű

felperes 502 068 Ft perköltség fizetésére köteles. Az ítélettel elbírált keresethez helyesen 769 300 Ft kereseti illeték tartozott az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 900 000 Ft-tal szemben. Ebből pervesztessége alapján a II. rendű felperest terheli 568 667 Ft, az alperest pedig 200 633 Ft, így az ítéltábla e tekintetben is megváltoztatta az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban a II. rendű felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperes javára perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítéltábla az alperes által lerótt 318 300 Ft fellebbezési eljárási illeték és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján meghatározott 151 588 Ft ügyvédi munkadíj együttes összegében állapította meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. május hó 16. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő